

Выходитъ во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы (кажды пускъ святъ) въ бѣлъ годъ поп. Литер. додатокъ къжеднога 15-го и послѣднаго днія кожного мѣсяца. Редакція "Адміністрація" пбдз. Ч. 44 улиця Галицка. Рукописи засыпаются лишь на попереднє застороженіе трохъ початковъ, въ рубр. "Надбдане" по 20 кр. а. в. Рекламація неопечатаній вѣльій отъ порта. Предлагати и изобретати принимаютъ: У Львовъ Адміністрація "Дѣло". У Рѣдн. Наказаніе & Vogler, Wallischgasse 10; M. Dukek, Kiemegasse 18; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Moos; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Наказаніе & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Париже Agence Началъ. Въ Ресії Редакція "Кіевскій Старінн" въ Кіевѣ, поштові груди и "Газета Бюро" В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовська ул., д. Радиць 9.

Просимо поспѣшиши съ присылкою
предплаты и залегостей.

Поглядь галицкою Руси на справу болгарску.

Въ спольныхъ делегаціяхъ мы Русини, — три миліони народу въ Австріи, — не мали можности высказати своего погляду на справу болгарску, якъ то могли учинити другій австрійскій народы устами своихъ делегатовъ. Въ спольныхъ делегаціяхъ нема ань одного Русина! Мимо того, що Галичину заселяють въ рѣвній часті Русини и Поляки, — въ спольныхъ делегаціяхъ засѣдають самі Поляки! И нѣхто въ Австріи не уважає сего аномалію, кривдою Русиновъ, нѣхто не подніє сен нашої кривды въ нынѣшній важній хвили, коли въ делегаціяхъ розбирається справа болгарска, коли за-для неї може прйти и до бѣнъ — а на такій случай Русини чай-же не будуть виключений отъ податку крови и життя! Такъ отже Русини можуть высказати свой поглядь на справу болгарску хиба лише въ часописи.

Русь наша, що передвигала на собѣ стояла гнету, що и нынѣ, розрубана мѣжъ три державами, горко бореся о свои права, — може добре отчувати кождый бѣль, кождую кривду другого народу и все стає по сторонѣ народу країдженого и гнетеного. Насилія, неправды она не терпить и все готова противъ нихъ виступити рѣшучо.

Справа болгарска для насъ ясна. Бѣдній Болгаре, выбилися при помочи Россіи зъ вѣкового підданства турецкого. Пок. царь вы-
свободитель, Александръ II, надавъ имъ князя, братанка царинъ, Александра Батенберга. Съ ходомъ часу, по рѣзныхъ пригодахъ, пізь зжився съ народомъ болгарскимъ и самъ въ свою руку перевѣвъ сполученіе Болгаріи съ Румелією, выгравши вѣну съ Сербією, за племіна которої стояла Австрія. Політика вибіція цара Александра III. не стерпѣла Батенберга на тронѣ болгарскомъ. Устроено звѣтній замахъ на князя, вывезено его за границу, а въ Болгарії уконституовалось правительство зъ тихъ людей, що допустились замаху. Народъ однакожъ зваливъ то правительство, установивъ и призвавъ зновъ князя.

Шляхта ходачкова.

Комедія въ 4 актахъ Гр. Григоріевича.

Комедію ту представлено на нашої сценѣ въ-перша 21 с. м. Авторъ єи звѣтній нашої публіці достаточно въ творбѣ своихъ давній-ніяхъ, котрій принятіо у Львовъ и на провінції въ загадъ овіматично яко плоды замѣтнійшого таланту.

Якъ до давнійшихъ комедій, такъ и до най-новішої — надѣяніе, не послѣдніе — взятие юї автора предметъ зъ житя осуспільності на-шого часу. Выборъ щадливый для комедію писа-ти и отповѣдний цѣлому комедії. Основою комедіи суть пригоды въ селѣ Ходачковѣ, про-то юї ходачковою шляхтою, въ часѣ выбору нового презента або начальника громады.

Ходачковою шляхтою, хотя юї знивелювана отъ промежъ населеніемъ нашихъ селъ, а що до бїгу юго матеріального и розвою духовного лука пізньо поставлено, придержується своихъ традицій, "поведенцій" и буты шляхетской дуже упорно. Шляхтич ходачковый уважає себе заедно зъ вишеними бѣлъ "простого" мужика, стараєся бѣлъ отрѣзинитися на кождомъ кроцѣ и стѣнѣ альгамату, конечного въ нынѣшніхъ часахъ. Загадочну вишеними родову береже бѣлъ чисто бѣлъ гладниці формами етикетальными, але що бѣлъ западнійшими, нічого не напушени пергамінами, не вважаючи, що все то въ отчї поступу видається смѣшнимъ анахрониз-

Дѣло

Кіевъ
1886

Кіевъ
1886

Предплати на "Дѣло" для Австріи: для Россіи:
за цѣлый рѣкъ . . . 12 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 12 рубл.
на пѣвъ року . . . 6 зр. на пѣвъ року . . . 6 рубл.
на четверть року . . . 3 зр. на четверть року . . . 3 рубл.
съ дод. "Бібліотеки": съ дод. "Бібліотеки":
за цѣлый рѣкъ . . . 16 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 16 рубл.
на пѣвъ року . . . 8 зр. на пѣвъ року . . . 8 рубл.
на четверть року . . . 4 зр. на четверть року . . . 4 рубл.
на саму додатокъ: на саму додатокъ:
на цѣлый рѣкъ . . . 5 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 5 рубл.
на пѣвъ року . . . 2-50 на пѣвъ року . . . 2-50 р.

Для Запоріжжя, окраїни Россіи:
на цѣлый рѣкъ . . . 15 зр.
на пѣвъ року . . . 7-50 зр.
на четверть року . . . 3-75 зр.
съ дод. "Бібліотеки": на саму додатокъ:
на цѣлый рѣкъ . . . 19 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 6 зр.
Поздніюю членою кошти: 12 кр. а. в.

Князь прибувъ до краю, въ триумфѣ вѣхавъ въ столицю, покорившися ажъ до понижения цареви, а коли се не помогло, для добра Болгарії зложивъ добровольно корону. Управу краю до часу выбору нового князя переняла регентія.

Можна було думати, що коли Россія позбулася князя Батенберга, теперъ все пойде тѣй якъ по маслѣ, бо говорено, що причиною упадку симпатії середъ Болгарії до Россії — князь. Регентія тымчасомъ зазнала рѣвно-жъ самостійне супротивъ Россії становище. Выслано отже Каульбарса, щоби обѣхавъ цѣлу Болгарію и збунтувавъ народъ противъ Болгарії. Каульбарсъ обѣхавъ Болгарію, але безъ успіху. Народъ болгарскій всюда кричавъ: "Най жіе царь! най жіе независима Болгарія!" — а Каульбарсъ бажавъ, щоби народъ кричавъ: "Най жіе царь! най жіе губернія болгарска!" Подчасъ цѣлою подорожи Каульбарса регентія удержувала порядокъ въ краю, а тымчасомъ и отбулися выборы депутатовъ до собранія, котре мало задачу выбрать нового князя. Теперъ мogg вже проявитися въ повній силѣ настрий народу болгарского. А що-жъ дѣєся? Збійлось собраніе въ древній столиці Болгаръ, Тирновъ. Собраніе высказало свое повне довѣріе регентії, а потому выбрало князя — вже не Батенберга, але Вальдемара, брата нынѣшніи царинъ, чай-же не ворога Россії. Россія не признає собранія законнимъ и Вальдемаръ отказується отъ короны. Регентія подається тогдѣ до димісії, але собраніе димісії єи не приймає. Каульбарсъ называетъ регентію "шайкою" и опускає Болгарію.

(Конецъ буде.)

Змѣна маршалка краевого.

Дня 17 л. падолиста цѣсаръ принялъ димісію д-ра Ник. Зыблікевича въ уряду маршалка краевого, поручивши рѣвночасно высказать єму цѣсарску признательность за пожиточну юго дѣяльність на тѣмъ урядѣ, а новымъ маршалкомъ именувавъ гр. Яна Тарновскаго.

Новоименованый маршалокъ гр. Тарновский въ Дикова есть братомъ гр. Станислава Тарновского, проф. крак. университету, — тогоже самого, що то минувшого року въ Соймѣ

може ему забути першого подруже съ мужичкою, называє єго по той причинѣ "перешиванцемъ", а теперъ просто ненавидать єго за намѣреніе, выдати пани Франю, шляхтанку, за Остапа Раду, простого мужика. Починаєся про-то бунтъ въ селѣ. Заговорщиками суть такій панъ Фалиш Трѣска, vulgo Тшаока; Онуферъ Рура, гербу Тромба; Петро Кельбасевичъ Ремунда и други. За ними стоять и ихъ жінка, сама "добродѣйка", завидујчи прѣфектури Розумовскому и почетності становища въ селѣ пани Маріїнн. До интриги треба и доказывать на нечестивотѣ Розумовскаго. Доказы та приносать самъ случай. Дурноватого сина Трѣски побиває хтось въ селѣ на косовиці. Хто-жъ мogg єго побити, якъ не Розумовскій? Такъ есть! Розумовскій суть моральній виновникомъ всего. Пронодиръ интриги, Онуферъ Рура бере протоколь зъ будь-то побитого молодого Трѣски, констатує въ найбльшіе комічній и оригиналній способъ *species facti* при сейдкахъ и съ товаришами своимъ описує въ шинку Хаска "акцію" противъ Розумовскаго, щобъ єго та передъ выборами вездити до криміналу. При тѣмъ треба и мужикъ взорхобити противъ прѣфекта. Рура показує имъ про-то умираючого будто молодого Трѣски, а оттакъ веде віхъ на могорич до Хаска. Тамъ "оброблююто" мужики при скланіяхъ пана. Кандидаты на прѣфектуру платять все. А єсть ихъ досотъ, бо кождого "ходака" жінка хоче стати панюкою прѣфектовою. Слѣдуютъ выборы. Шансы выбору перехиляютъ мimo контрап-агітациі на оторону Розумовскаго.

Коли-жъ сей зрѣкається чести, то шляхта тогоды на злобѣ выбирає єго на ново прѣфектомъ *plani-tiler*. Всі злобѣ "скроплюється" лише на давній писарѣ Воронинському, котрій виявляється не шляхтичемъ, а простымъ Вороною. На єго урядѣ входить згаданий синъ господарокъ, вибраний Франею женихъ.

Історію ту роздѣливъ авторъ на 4 акты. Въ 1-омъ актѣ приходить сватба и завязокъ інтриги, въ 2-омъ оцена єъ побитымъ молодымъ Трѣскомъ (Валькомъ), въ 3-омъ агатація въ корши, въ 4-омъ неудачній выборы. На оцінѣ явлюється досить значне число обобъ; пять шляхтичъ єъ жінкамиъ, одна вдона-шляхтанка — живя почта ходачкова; дѣти ходачкові, четыри мужики, реентій єъ біблійнимъ текстомъ на утахъ; живъ Хаскель, и др.

Якъ бачимо, матеріаль досить богатий, а кромѣ того и оригиналній. На тему ходачкової шляхти писано у насъ повѣсті, але жити єи вѣтко що не драматизувать, хотя, мусимо признати, тема та дуже вдачна. Авторъ жаъ пе-редъ собою два зовѣтія противоположній обобъ свѣті: шляхту и мужикъ, т. е. гербы, традицію, високій рѣдь, зарозумільності при пустыхъ кишняхъ та грубдѣ темнотѣ и буту шляхотоку въ одної оторони; звичайнихъ людей працѣ зъ другої сторони. Розумовскій стонгть по серединѣ тихъ двохъ таборівъ и побѣджавъ остаточно. Тенденція зовѣтія отповѣдна.

Друга рѣчъ, чи авторъ вивязався єъ своїї задачѣ?

ватной, але щоби австрійський міністер такъ хтогови о. Базарому отпустки по прачине не строго осудивъ поступованье Россіи супротивъ дуги.

— О. Іоанъ Филипповій, супервікъ при церквѣ св. Параскевії у Львовѣ одержавъ декретъ на науку релігію въ львівській реальній школѣ.

— На посаду возного при еп. Консисторії въ Станиславовѣ розписано конкурсъ съ речанцемъ до 30 л. надолиста о. р. Платні 21 зр. мѣсячно, а кромѣ того 100 зр. рѣчно и мешканье за службу при дому превіторомъ. Кандидаты мають: 1) въказати, що уміють говорити по рускіи и по польськіи читати и писати по рускіи, польськіи и німецькіи; 2) предложить свѣдѣцтво моральности бѣзъ свого пароха и свѣдѣцтво службово бѣзъ уряду чи особи, у кого теперъ служить. Кандидаты, що служили при якомъ публичномъ урядѣ, мають першості.

— Въ Олеську, мѣсточку поїтїя золочівського, знищивъ огонь днія 6 с. м. въночи на 11 годинѣ два господарства разомъ съ всѣми сегородчими плюдами. Тамошня староруска мѣщанська родина Ковалевікъ (отець і синь) утратила цѣле свое маєніе, придбане довголѣтною працею. Въ огні згорѣло все, а нещасній змогли спасті толькі то, що мали на собѣ. Обѣ родини збогали підъ рукою безъ кута і безъ куонія хліба. Съ першою помочию пріїшовъ нещаснімъ другій синь, Дмитрій Козальський, майстеръ кравецькій и велими дѣяльнімъ членъ товариства рускихъ ремесниківъ „Зоря“. Огонь бувъ імовѣрно подложенъ, а школа неуважена дуже велика. Нещасній погрѣбцій отзывається до патріотичнихъ сердець рускихъ въ надії, що жертвениність руска не дасть нещастнімъ погибати підъ тыномъ.

— Велика буря має погряти цѣлою Европою въ місяці лютої 1887 р., а именно мѣжъ 10 а 20 лютими. Предоказує єї віденський учений дръ Рудольфъ Фальбъ.

— Львівське товариство любителівъ штуки наміряє въ своїхъ салінхъ устроїти виставу образій славного російського маляря Вас. Верещагіна.

— Для бѣдніхъ учениківъ рускої гімназії приславъ о. К. Сѣлєцкій въ Жужелі 2.25 зр.

— На памятникъ бл. п. Волод. Барвінського прислава Ви. панія Ольга Левицка зъ Майдану 1 зр.

— На Альманахъ Лукича приславъ о. С. І. въ Золочевѣ 1.10 зр.

— Дробній весті. Въ Камінцѣ струмиловій ширатокъ тифъ мѣжъ уборами мешканціями, особливо мѣжъ жадами; досі умерло наді 60 людей. — Царській жертвувавъ 400 зр. для погорѣлцівъ въ Маркополі. — Въ Буда-Пештѣ нема вже холери, але за тое ширатокъ тамъ дуже сильно оспа.

— Ресурси новиція Василіячка въ Словитѣ порушивъ перевесті Вар. мітр. Сильвестра. Духовнимъ управителемъ новиція уstanовивъ о. Іоанну Коляльського зъ Підгірції, д. калюкі, а настоятелькою п. Іоанну Куриловичу. Въ наслідокъ порозуміння всіхъ трьохъ брдинаріятівъ, можуть до сего новиція вітутати кандидатки на монахії їхъ всіхъ трьохъ єпархій. До сихъ зголосили ще шість кандидатокъ.

— Обрядова комісія отбула днія 5 (17) с. м. свою відездь підъ проводомъ мітр. Сильвестра. На пораду днівнімъ нарадѣ бувъ виданий недавно Староцерковнимъ Інститутомъ „Богословікъ“ і справа видана нового „Парастионика“. Слідуєше застданье отбудеся въ першихъ дніяхъ грудня с. р.

— Реформу новиція Василіячка въ Словитѣ порушивъ перевесті Вар. мітр. Сильвестра. Духовнимъ управителемъ новиція уstanовивъ о. Іоанну Коляльського зъ Підгірції, д. калюкі, а настоятелькою п. Іоанну Куриловичу. Въ наслідокъ порозуміння всіхъ трьохъ брдинаріятівъ, можуть до сего новиція вітутати кандидатки на монахії їхъ всіхъ трьохъ єпархій. До сихъ зголосили ще шість кандидатокъ.

— Въ руско народній театрѣ будуть найній представленії „Корнельевікій Давоны“ на дохдь та лініонату артистки рускої сцени п-вії Осиповицької, котра виступить въ ролі Давоны. Такъ сама загально люблена оперетка якъ такожъ і її підъ кажуть сподіватися, що рука публика зверсається сьгодні численно въ театрѣ.

— Український театръ підъ управою М. Старницкого перехват з Херсона до Симферополя на цикль представлень. Публика багатьма наповине салю театральну, а того другимъ трупамъ театральну не підійде.

— Новій церкви. Заходомъ о. Теодора Янковского, пароха въ Луцѣ, дек. жуківського, станула въ той парохії нова, простора, мурована церква. Єсть се вже третя церква, котру побудувавъ о. Іоанновський въ часі свого душпастирства. — Но вже перша зъ твердого матеріалу будеся въ маленькій селці Зубриці коло Жегестова. — Въ Космарії коло Бучача вибудувано величаву муровану церкву заходами о. Вас. Долинського і Волошинського.

— Въ Яворовѣ, селі поз. кобовського, має небаюко відкритися сельська крамниця, де по-при другій предмету має продаватися волочка, въ коїхъ виробляють тамъ пояси, чамбори і т. д., а въ котру видають мешканці тамошніхъ століть до 1000 зр. рѣчно.

— Народна Торгоза въ Бродахъ має бути відкрита що передъ половиною січня 1887 р. На відкритеї торгозії зложили патріоти зъ Бродиць до 500 зр. уділові.

— Въ Смотричі має відкритися въ слідуючому році уряд податковий. Буде се дуже користно для цієї Смільниці, бо зъ їїтимъ люде мусить чисти 8—10 миль ити до уряду податкового въ Острі.

— Нова руска читальня засновується въ Мамайкахъ на Буковині. Почтокъ до засновання дала сама руска селянка.

— До Ради поїтїв въ Яловѣ вибрали мѣжъ вищими рускими священиками о. Ів. Кошутинськимъ і Іо. Маренемъ, перша зъ мѣскі, друга зъ сельської групи.

— Іменованіи і отзначенія. Дѣяльними учителями розписанії: Андрей Старій въ Тернополі, І. Ригель въ Рішеві і Адамъ Папіцький въ Бережанахъ. — Д-ръ Габотленеръ, львівській дирекції поліції, одержавъ тутужній цвітського събитника.

— О. Іоанн Гузаръ одержавъ бѣзъ львівської мітру. Консисторії докреть на заступника католицької гілки въ Золочеві на часъ даної католицької гілки.

Дѣяtronикъ дубовий, Ясель, Чорнорѣки, Грозвіза, Ліщовате, Білічів горій, Лопушанка, Хомина.

Вѣсти зъ Епархії Станиславівської.

Презенты одержали о. Кириль Гаморакъ зъ Стецеви на Сучаву; Юл. Герасимовичъ зъ Кімпіані на Пилипче, д. кудринецького; Іоанъ Обушкевичъ зъ Сѣла на Погідкъ золотий, декучацького.

Президія намѣстництва годиться на капон. інституцію о. Юл. Герасимовича на Пилипче.

Введеній о. Ром. Латвіновичъ яко капелланъ въ Львіві; Вас. Жилавій яко капелланъ въ Хоміківцѣ; Теодор Турула яко парохъ въ У-вієлі; Володим. Озаркевичъ яко завѣд. въ Скіпіоні, д. товмачкого; Онуфр. Дадель яко супервікъ въ Далешевѣ, д. городицького: Тадѣї Чубатый яко завѣд. въ Лосячі; Іоанъ Кушакъ яко парохъ въ Іванкові; Іларій Сѣменовичъ яко завѣд. въ Олешеві; Іоанъ Заклинський яко сотр. въ Галубівцяхъ; Емілій Соневицький яко сотр. въ Сорокахъ, д. бучацького; Емілій Глѣбовицький яко сотр. въ Мельниці; Ісидор Лукасевичъ яко завѣд. въ Латачі, і Іоанъ Крижанівський яко сотр. въ Бѣльчу і скальського,

Отпустку одержавъ о. Теод. Авдіїковичъ зъ Молоткова на 8 тижднівъ, а заступає его о. Могильницький зъ Бабча.

Зрезигнували о. Вол. Озаркевичъ зъ презенты на Посічч, д. станиславівського, і Ілія Пиндусъ зъ презенты на Переороль д. надвірнинського.

Увільнили о. Ант. Підлісецькій бѣзъ сотр. въ Побережі; Володим. Бѣльницький бѣзъ завѣд. въ Хоміківцѣ; Александ. Київський бѣзъ завѣд. въ Увиолі;

П. к. намѣстництво: 1) підвишило плату о. Никол. Голіната, сотрудника въ Княжеворѣ, на 300 зр.; 2) увільнило личний додатокъ о. Іоану Трільовському зъ Будзьлова 100 зр. на один рікъ і о. Авксентію Глѣбовицькому зъ Слободки лѣсної 100 зр. до кінця 1887 р.; 3) увільнило titulum mensae 18 укінченіемъ богословівъ; имениа ихъ: Ник. Анастазіевікій, І. Велигорський, Ах. Волинський, Теод. Гаморакъ, Сев. Грицина, Амвр. Кадайський, Ник. Кміцикевичъ, Ник. Красицький, Вол. Левицький, Григ. Латвіновичъ, Іо. Ліщянський, Ярос. Ліщянський, Мих. Медведікій, Алоїс. Олесницький, Сев. Підлішецький. Алео. Решетиловичъ, Конст. Ткачевичъ і І. Шлемкевичъ.

Встановленія до намѣстництва: 1) о запомогу для о. Мих. Яцкевича, сотр. въ Крехівцяхъ. Пав. Сѣнітовичъ, пар. въ Ляцькій, і Волод. Каравеского, сотр. въ Росохачі; 2) о наданні прив. сотрудниківъ зъ ред. фонда для слабосильнихъ парохівъ въ Чернівець і Говідові; 3) о підвищенії дотації для сотрудниківъ: о. Ал. Кобрийского въ Крѣлої, Волод. Каравеского въ Росохачі, І. Лабія въ Яблониці. І. Гошеватюка, въ Пересеку і Конст. Мудрака въ Пасічній на 300 зр.; 4) о асигнату плати для сотрудниківъ о. Атан. Левицького въ Гусятинѣ, О. Лелета въ Далешевѣ, Еміл. Глѣбовицького въ Мельниці і І. Крижанівського въ Бѣльчу; 5) о підвищенії на дальше дотації для сотр. въ Торопівцяхъ.

До краєв. правителствиа Буковини встановленія о перенесенії въ статн. дефіцієнта о. Лука Чапельського, завѣдателя Качики.

Въ епархію принятій п. Володим. Вахнянинъ, ук. богословъ III. р., зъ еп. перемиського.

До семінарії дух. у Львовѣ принятій п.: Вол. Мышловський на III. р. і Ант. Балцікій на II. р.

Цертифікати на виклади богословській дѣстали пп. Еміл. Бѣльницький на II. р. і Ант. Березинський на I. р. у Льзовѣ, а Вол. Вахнянинъ на IV. р. въ Краковѣ.

До рукополагання зголосилося 14 ук. богословівъ: Ник. Анастазіевікій, Іо. Березовський, І. Велигорський, Ах. Волинський, Ах. Капустинський, Кори. Латвіновичъ, Мих. Медвецький, І. Онуцький, Алоїс. Олесницький, Сев. Підлішецький, Ах. Решетиловичъ і І. Шлемкевичъ.

Розписаній на конкурсъ по разъ другій: 1) пар. Пядикъ съ прилук. Каменка мала, Добрівoda і Годи, дек. коломийського, съ реч. до 7 л. січня 1887; убогателі мають въ прошеніяхъ заявити, що коли-бѣ Каменка, Добрівoda і Годи бѣ отлучено бѣзъ Пядикъ въ окрему парохію, они на то годатся; 2) пар. Переороль, дек. надвірнинського съ реч. до 7 л. січня 1887. При обохъ новознанихъ конкурсахъ посередній прошеяня суть важній, толькі до внесенняхъ прошенній о. Пядикъ треба внести додатково вище наведене заявленіе.

ПОСМЕРТНІ ВѢСТИ.

† Іс. Петро Семененко, генералъ Змартвихвостанцівъ, умеръ сими дніми въ Парижі на запаленіе легкихъ. Походивъ бѣзъ зілти, із Латвиї, уродившися въ 1814 зъ батька православного а матері Польки. Въ р. 1831 вішовъ въ университету до повстання і по придавленію его утікъ до Франції, де належавъ до найактивнішихъ політическихъ товариствъ. Въ р. 1837 удався съ Іроніємъ Кайсевичемъ до Раму на богословіе; оба вишлились въ р. 1841 на священиківъ а въ р. 1842 зачонували орденъ Змартвихвостанцівъ. Семененко вибрано бѣзъ разу зверхнімъ ордену і бѣзъ бути генераломъ Змартвихвостаць колькома північного училища.

Науками і філософією. Дѣяtronикъ із землякъ Д. 8 січня по-

лучили ми бѣзъ Вол. 8 зр. на фондъ покупки земель, котрії ви здѣрили на вестюлю у о. Баріяка, і мы передали тиї грощи до „Народного Дому“ на руки п. Даголи.

— Вл. Т. Д. въ Мартиніві. Заплачено до кінця року; дикуюмо! — Вл. В. П. въ Саджакѣ. Грощи одержали; „Дѣло“ видалося правильно; ч. 126 видало въ другому.

— Вл. Д. въ Станивіцахъ. Грощи одержали; дикуюмо!

НАУКА, ШИКАРІА И ЛІТЕРАТУРА.

(О) Руско-народній театръ. Коли въ оцінці поспединыхъ представлень мусіби мы виїхнути діяльні хібы якъ режисерівъ такъ і поодинокимъ артистамъ, то півній мусібо спровадзаніє зъ представленія комічної оперы „Весела війна“ розпочати виїханнямъ всякої призанії режисерівъ і всіхъ артистичніхъ силами нашої оцінки. Не легка то рѣчъ виїхати артистичні драматичніхъ співаківъ ізъ оперою, не опускаючи якъ одного устуцу, а хочъ виїхеніе цѣлості, пако будемо прикладати до него вимоги великихъ, спеціально оперетковыхъ оцінки, поширити цільно не мало ще до жданія, то однакъ взявши на увагу наші відношнини, якъ головно и то, що згадану сцену бѣзъважали ти самі артисти, котрі одини день передъ тимъ грали комедію, а два дній спередъ тимъ драму або трагедію, мусібо признати, що артисти наші зробили все, що було въ вихінній і хочъ въ подрѣбностяхъ були місцями недостатки, то цѣлостъ виїхала зовсімъ удачно. Передовсімъ належить поднести, що хоры держалися добре черезъ всі три акти; особливо заслугу на похвалу хоръ почтаковий 2-го акту, болованій дуже коректно і живо.

Введеній о. Ром. Латвіновичъ яко капелланъ въ Львіві; Вас. Жилавій яко капелланъ въ Хоміківцѣ; Теодор Турула яко парохъ въ У-вієлі; Володим. Озаркевичъ яко завѣд. въ Скіпіоні, д. товмачкого; Онуфр. Дадель яко супервік

шарой; бокий дверь 200 стм. высокий, 90 стм. шириной; отже вся геометрический образы иконостаса будут въ прородной величинѣ, а также цѣлыи иконостасы представлять буде пѣнистый, окна лампъ видъ, изображающий изъ великии здѣбности и таинственность архитектуры на тѣмъ поляхъ трудолюбиваго и собственного артиста-рѣзьбара, що съ правдивымъ посвященіемъ отдаленіи церковной штуцѣ, а изъ лѣвой тога безъ сомнѣнія и результаты того дарованаго рѣзьбара-артиста суть и будуть великии и славны. Яко широкъ Русанъ свою працею изъ дусой и направлению нашего прадѣльного св. образа и вѣры, стремить и вносятъ дѣль почетомъ духа и мысли до тѣмъ высокого увѣданія и поднесенія красоты и блеску искусства церковнаго. Снова же побожнѣшъ, строго моральными, твердыньми словами, избранными прикладомъ и позади нѣмъ успѣшио влѣзъ на морально тверезое поддѣлываніе многихъ изъ тѣхъ громадъ, що то ласкуютъ (дѣль се даже часто буват при такихъ работахъ) въ моргахъ, честованихъ, въ первыхъ и пѣтинахъ, а робота тѣмъчасомъ стоитъ и тягнется по кольку и наѣтъ кольканіемъ дѣль. Съ празднованіемъ отже пріятностію, пѣнистыя тѣа краснѣи свойствы душѣ и пѣнистыя здѣбности ума того многогоднаго артиста рѣзьбара и позолотника, симѣло и безъуловно собственно можно его поручити Достоихъ комитетамъ, товариществамъ и братствамъ церковныхъ якъ найдальше и найдальше — а при тѣмъ заявляемъ ему, именемъ комитету церковнаго въ Саджайѣ, наше познаніе задоволеніе и заслужене приложе уважаніе за точну, совѣтную и удачну працу! Позволь Боже Вамъ, п. Гнатковскому, для славы, красоты, великолѣпія и поднесенія нашего гр. русского обряда, св. вѣры, церкви и пароду нашего много щасливыхъ лѣтъ трудились на Руси!... Интересующихъ отсылаемо до Граббаки п. Калушу, а бѣль д. 1 жовтня обнаружь роботу, а бѣль весны до Губача п. Дрогобычъ, а дальше до Глиникъ п. Огинія.

Огъ гр. к. комитету парохіального въ Саджайѣ 1 (13) падолиста 1886. — Волод. Наука, парохъ.

Подиака.

Для 4 падолиста поклакасть Всевышній до вѣчности найдорожнѣи нашу бабку Анну въ Левицкихъ Вайдовской. Въ тѣмъ таїжъ горюю великою отрадою буда для насъ участъ всѣхъ тѣхъ, що своимъ прибытіемъ на обрядъ похоронный почтили память покойной. Тоже уважаемо овонимъ святымъ обовязкомъ прилюдно подиакувати ѿ. Александру Неосторовичу, дешану и пароху самборокому, Гелитовичу въ Чукви, Козаневичу въ Мицкевичу, Татомару въ Черхавы, Кивицкевичу въ Чапель, пароху лаг. обр. Матвіевичу и сотрудникію его въ Чукви — за величаве отпразднене обряду похоронного. Особливу подиаку складаємо Вар. о. Льву Козаневичу за выголосеніе трагаючого прощального слова въ Вар. о. Ант. Гелитовичу въ Чукви за его трудъ при удѣленію покойнѣи св. Тайнъ. Такоже и всѣмъ приятелямъ нашимъ, що оказали помочь въ приклоніобѣ, не менше и чч. парохіянамъ за участъ въ похоронахъ и звеличене того сумного обраду складаємоширо руске спаси-Богъ!

Ольшаникъ для 1 (13) падолиста 1886.

Сильвестръ и Марія Бараецкіи; Александеръ и Анна Гамероки; Юліанъ, Петро и Софія Илевичи, внуки покойной.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручас 1563 241—?

Зѣль Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 20 кр. За опакованье и посылку почтою чиолато 10 кр.

Рѣзыбы и украшения (орнаменты) въ дерева, **олтары, иконостасы** и всѣкѣи **урашени архитектоничніи** до церквей и комінатъ выготавлять въ всіхъ отиахъ

Тадей Сокульскій
Львовъ, ул. Некарска ч. 4.

(При случаю тая фирма пропустя хібно подану въ налемдѣрѣхъ адресу: ул. Паньска ч. 13.)

При зближаючихъ святахъ Рождества Хр. товариство "Пробіїв'я" поручас

Коляди и Щедровки

для охоты и забавы всѣхъ русскихъ колядниковъ и Богу въ честь и олаву. Накладъ другій, Юрія Федьковича. Цѣна 12 кр. а съ пересылкою почтовою 14 кр.

Достати можна въ тов. "Пробіїв'я" у Львовѣ, ул. Скарбковська ч. 2.

"Університетскія Извѣстія"
(Журналъ Кіевскаго университету)
подъ редакцію В. Иконникова,

будуть выходити и въ 1887 р. при концѣ каждого мѣсяца книжками (20 и больше аркушовъ). Цѣна за 12 книжокъ ст. пересылкою 7 рублейъ. Предплату приймає канцелярія управы университету, або комиссіонеръ Н. Я. Оглоблинъ въ Петербургѣ.

Малая Садовая Н. 4. и въ Кіевѣ, на Крещатику.

Въ "Університетскія Извѣстія" подаются урядовы вѣсти дотыкаючіи университету и студіи науковій професорівъ въ студіи Кіевскаго университету.

Выдаваць и редакторъ Кирило Кахниковичъ.

Ц. к. уряд. Галицкій

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ
(47—?) вупре и продас 1679
всѣкѣи вартостніи папери и монеты
по курсѣ дневнѣомъ.

Порученія зъ провинції выконує отворотно поштою безъ провизії.

Головна выграна готѣвкою
50.000 зр. 3р.

Заявленіе
Щастя.

Выграна га-
ран. держава.
Першо тає: 9 грудня.

Запрошеніе до участія въ
можливости выграна
на великии грошевай лотерії, гарантованай гамбур-
скою державою, въ котрой

9 Миліонівъ 880.450 Марокъ
пазно мусать бути выграй.

Выграй сен користною лотерію грошевою, котра посла плану має лиши 100.000 льосовъ, сутъ слѣдуючо:

Найбільшии выграй есть євент. 500.000 Марокъ.

Премія 300.000 Мар. | 26 выгр. а 10.000 М.

1 выгр. а 200.000 Мар. | 56 выгр. а 5.000 М.

2 выгр. а 100.000 Мар. | 106 выгр. а 3.000 М.

1 выгр. а 90.000 Мар. | 233 выгр. а 2.000 М.

1 выгр. а 80.000 Мар. | 512 выгр. а 1.000 М.

3 выгр. а 70.000 Мар. | 818 выгр. а 500 М.

1 выгр. а 60.000 Мар. | 150 в. а 300, 200, 150 М.

2 выгр. а 50.000 Мар. | 31.720 выгр. а 145 М.

1 выгр. а 30.000 Мар. | 7.990 в. а 124, 100, 94 М.

5 выгр. а 20.000 Мар. | 8.850 в. а 67, 40, 20 М.

3 выгр. а 15.000 Мар. | всего 50.500 выгравшихъ,

и они приходять въ колькохъ мѣсяцяхъ въ 7

отдѣлахъ до певногъ поршня.

Головна выграна 1-ю класъ выносить

50.000 М., підносяться въ 2-ю класъ на 60.000 М., въ 3-ю на 70.000 М., въ 4-ю на 80.000 М.,

въ 5-ю на 90.000 М., въ 6-ю на 100.000 М., въ 7-ю на 200.000 М., а съ премію на 300.000 М. євент. на 500.000 М.

На перве тягненіе выгравшихъ, котре

урядово назначається на

9 грудня с. р.

коштує оригиналъ:

цѣлый лось лишь 6 мар. або 3 зр. 60 кр.

половъ лосу лишь 3 марки або 1 зр. 80 кр.

четверть лосу лишь 1½ марки або 90 кр.

Я розсылаю оригиналъ лосу гарантованій державою (а не закзани промесы) съ долученiemъ именіи лосована съ гербомъ державнимъ за франкоюваніемъ надобланьемъ вартости або переказомъ поштовимъ наїтъ въ найдальшии сторони.

Каждый, беручай участъ, получас отъ мене заразъ по отбувомъ тягненю урядову листу тягненя безъ завозавання.

Планъ ст. гербомъ державнимъ, зъ котрого видно вкладки и роздѣль выгравшихъ на 7

класъ посыла напередъ и даромъ.

Выплату и посылку выгравшихъ грошей

выконує до интересованихъ точно и

и строгой тайни.

Кожде заявленіе можна по просту зробити переказомъ поштовимъ або рекомандоваными листами.

Прошу даїтого звертатися по причинѣ неда-
леного тягненя заразъ, однакожъ лишь до

9 жовтня с. р.

съ повиннимъ довѣрьемъ до 1766 2—6

Samuel Heckscher senr.,
Banquier and Wechsel-Comptoir in HAMBURG.

Тягненіе вже слѣдуючого Мѣсяця

Kincsem 1 зр.

льосовъ лиши 10 зр.

Головна выграна готѣвкою

1776 9—8

50.000 зр.

10.000 зр., 5.000 зр. отт. 20% | 4788 выгравныхъ гроши.

Кінесем-Льосы можна набувати черезъ
Бюро льотерійне угорскаго Іоску-клубу: Будапештъ, Waitznerg. 6.

Цѣс. кор. уприв.

Галицкій Акційный Банкъ Гипотечный.

Высоке ц. к. Намѣстництво рескриптомъ зъ дня 2 жовтня 1886 ч. 54406 звѣдомило ц. к. уприв. Галицкій акційный Банкъ гипотечный, що Высоке ц. к. Министерство дѣль внутрѣннихъ въ порозумѣю съ іншими Министерствами удалило Банкови приволеніе стягати знаходачай-ся ще въ обѣгу 6% листы гипотечніи и выдавать наитость 5% листы гипотечніи.

Въ силу тога призовленія Банкъ гипотечный розпочне съ днемъ 1 грудня 1886 льосувати будучи ще въ обѣгу 6% листы гипотечніи.

Всѣ въ тѣмъ тягненю выльсовани 6% листы гипотечніи будуть выплаченій для 1 червня 1887 "al pari", а находачай-ся при нихъ бѣжучій купонъ буде выплаченій за часъ минувшій отъ дня 1. марта 1887 до 1. червня 1887 въ сумѣ 1 зр. 50 кр. отъ кождыхъ 100 зр.

Передъ розпочатьмъ однакожъ тога льосованіа можуть П. Т. посвѣдатель 6% листовъ гипотечніи сконвертувати тій же на 5% листы гипотечніи — найблизнѣше до дня 28 падолиста 1886, а то підъ слѣдуючими уловіями:

За кождый 100 зр. капиталу въ 6% листахъ гипотечніи съ бѣжучими купонами, которыхъ першій платній дні 1. марта 1887, одержить посвѣдатель тѣхъ же 100 зр. въ 5% листахъ гипотечніи съ бѣжучими купонами, которыхъ першій платній дні 1. марта 1887, съ доплатою въ сумѣ зр. 2.25 готѣвкою.

П. Т. посвѣдатель 6% листовъ гипотечніи, що хотять зробити ужитокъ въ предкладанои имъ користи въ сїй пропозиції, зволятъ находачай-ся въ ихъ посвѣданію 6% листы гипотечніи — не выльсовани — вразъ съ бѣжучими купонами, которыхъ першій платній дні 1. марта 1887, предложити Банкови въ той цѣлі найблизнѣше до дня 28 падолиста 1886.

Львовъ, днія 6 падолиста 1886.

ДИРЕКЦІЯ.

(Передрукъ не буде платигися)

Зброю ловецку

выprobовану, одиноку нагороджену медалемъ державнимъ и

дипломомъ почетнѣмъ, поручас

A. В. Мольнаръ (давнѣйше I. Висънєвскій)